

DoDoHa

DoDoHa

Rocznik Chojeński 4, 426-427

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DODOHA

*Odejść po cichu
Odejść tak cicho, by nikt nie usłyszał
jak się zakrada wiekuista cisza,
wiążąca echo razem z naszym głosem,
aby nie zdążył nasiąknąć patosem.
Odejść bezgłośnie, bez skrzyknięcia drzwiami,
by nie wybrzmiało „i módl się za nami”
by łza nie dała wysycić się solą,
bo może takie odejścia nie bolą?*

*Odejść dyskretnie i niepostrzeżenie,
by nie zdążyło się zbudzić sumienie
u wszystkich bliskich, którzy pozostali,
by się własnego odejścia nie bali.*

*Chyłkiem opuścić bezpieczne przestrzenie,
czas swój przekroczyć niezauważenie,
by istnieć dalej w sercach i wspomnieniach
tego, co było przez nas do zrobienia.*

DoDoHa*19.02.2012*Chojna*21.12-21.38

*Piętno dziejów
Idąc, oglądam się za siebie,
czując za sobą szept przeszłości,
pytając o to, czego nie wiem,
próbując rozwiązać wątpliwości.
Pytam o przeszłość starą ścianę,
szukam w pomnikach potwierdzenia,
obracam w rękach każdy kamień,
który ma coś do powiedzenia.
Ale nie wiele cegieł mówi,
nie wszystkie wrota chcą być bramą,
nie każde przeszłość swą hołubi,
niejedno chce być z sobą samo.
Chcę uszanować przeszły spokój,
mimo burzliwych w nim wydarzeń,
lecz nie potrafię stanąć z boku,
sił piętna dziejów wobec marzeń.*

DoDoHa *15.09.2012*Chojna *11.24-12.10*